

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡ. ΑΝΔΡΙΑΝΑΣ

Γεννήθη στα ηρωικά Ψαρά στις 15 Οκτωβρίου 1930 από γονείς Ψαριανούς, προερχόμενοι από προεπαναστατική οικογένεια που έλαβε μέρος στον κατά θάλασσα αγώνα του 1821-1827 και διακρίθηκε σε όλους τους τομείς της επανάστασης.

Μετά το τέλος του Β΄ Παγκόσμιου πολέμου εγκαθίστανται εις Πειραιά, όπου και περατώνει τας εγκύκλιους σπουδάς του.

Μετά το πέρας των στρατιωτικών του υποχρεώσεων τον Οκτώβριο του 1954 προσλαμβάνεται από την Ναυτιλιακή Εταιρία του Νιάρχου και αποστέλλεται εις Μάλμο Σουηδίας για την παρακολούθηση του νεοναυπηγηθέντος πλοίου "WORLD SINCERITY" Έκτοτε και ως το 1966 προσφέρει επί σειρά ετών τις υπηρεσίες του, φθάνοντας στον ανώτερο βαθμό του Α΄ Μηχανικού Ε.Ν

Από την 1.1.1966 προσλαμβάνεται ως Αρχιμηχανικός (Επιθεωρητής ωκεανοπόρων πλοίων) από τις διεθνείς ναυτιλιακές επιχειρήσεις του ομίλου Σταύρου Νιάρχου με έδρα τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά, όπου κατά καιρούς αναλαμβάνει ειδικές αποστολάς, ως παραλαβές πλοίων και επιθεωρήσεις εις διάφορους λιμένας προς αντιμετώπισιν των εκάστοτε παρουσιαζόμενων προβλημάτων της αρμοδιότητος του. Την θέση αυτή διατηρεί και μέχρι σήμερα, δηλαδή συνεχώς επί 28 χρόνια, παράλληλα δε από το 1987 έχει επιφορτισθή και με την διεύθυνση επιλογής αξιωματικών μηχανής, με έδρα το γραφείο Πειραιώς Ακτή Μιαούλη 53-55.

Κατά το χρονικό διάστημα στην θέση του επιθεωρητού, παρακολούθησε σε διάφορες σχολές του εξωτερικού Αγγλία, Σουηδία, Αμερική και Γερμανία μαθήματα τεχνολογίας και αυτοματισμών δια την εφαρμογή των σε πλοία υψηλών προδιαγραφών όπου απαιτούν οι σύγχρονες εξελίξεις στον υγρό στίβο των θαλάσσιων μεταφορών.

Τον Ιούνιο 1978 εκλέγεται παμψηφεί ο πρώτος αιρετός Πρόεδρος του νεοϊδρυθέντος συλλόγου με την επωνυμία "ΑΔΕΡΦΟΤΗΣ ΨΑΡΙΑΝΩΝ", όπου προσφέρει ανυπολόγιστες υπηρεσίες στην πατρίδα του τα Ψαρά επί μια συνεχή εξαετία μέχρι και τον Ιούνιο 1984, όπου δεν παίρνει πλέον μέρος στις αρχαιρεσίες λόγω εκτεταμένων επαγγελματικών υποχρεώσεων.

Κατά την ευδοκιμόν θητεία του στο σύλλογο, κινητοποιεί τον κρατικό μηχανισμό με την συγγραφή και αποστολή 1462 εγγράφων, που αποτελούν ένα μνημειώδες έργο 5400 πυκνό δακτυλογραφούμενων σελίδων, για το οποίο βραβεύεται από το Πνευματικό Κέντρο ο "ΦΙΛΩΝ" Πειραιώς σε ειδική τελετή το 1983, στην αίθουσα του Δημοτικού θεάτρου Πειραιώς.

Στον συγγραφικό τομέα έχει επίσης αφιερώσει ένα μέρος των δραστηριοτήτων του, πάλι για τα Ψαρά, με την δημοσίευση άνω των 2824 άρθρων με θέματα την ανάπτυξη των Ψαρών, ιστορία, λαογραφία, παράδοση, ήθη και έθιμα, που δημοσιεύθηκαν στις εφημερίδες "ΧΙΑΚΟΣ ΛΑΟΣ", "ΠΡΟΟΔΟΣ", "ΝΗΣΙΟΤΙΚΑ ΝΕΑ", "ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ", "ΒΡΑΔΥΝΗ", "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ" και τα περιοδικά "ΑΙΓΑΙΟ" και "ΝΗΣΙΑ", "ΤΑ ΨΑΡΑ", "ΝΑΥΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ", "ΑΡΓΩ", "ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΝΕΑ", "ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ", "ΕΞΑΝΤΑΣ", "ΧΙΟΝΗ", "ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ".

Το 1986 γίνεται μέλος της Ενώσεως συντακτών και Ανταποκριτών Ελληνικού και ξένου τύπου, όπου και εξακολουθεί την αρθρογραφία του για ένδοξα Ψαρά. Έκ των διαφόρων δημοσιευμάτων του ξεχωρίζουν τα αξιολογότερα, όπως:

Τα λιμενικά έργα στα προεπαναστατικά χρόνια, οι Ανεμόμυλοι των Ψαρών, Ένας Ψαριανός Αγιογράφος, Ιωάννης Βαρβάκης και Αδαμάντιος Κοραής, Η πλαστογράφηση της ιστορίας των Ψαρών, Γενική Ανασκόπηση Ανάπτυξη Ψαρών (μελέτη) , Η δόξα των Ψαρών, Ένας ρασοφόρος πυρπολητής, Ιωάννης Βαρβάκης ο οραματιστής της Ελληνικής Παιδείας κ. α, που για πρώτη φορά όλα αυτά πρωτοτύπησαν σαν άρθρα και είδαν το φως της δημοσιότητας, κάνοντας για μια ακόμη φορά γνωστά στο πανελλήνιο τα ξεχασμένα Ψαρά και κινητοποιώντας τον κρατικό μηχανισμό για άμεση και ουσιώδη συμπαράσταση.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος και επί σειρά ετών Ταμίας του Συλλόγου Επιθεωρήσεων πλοίων ΕΝ και ενεργό μέλος του Πνευματικού Κέντρου Πειραιώς , της Εθνικής Γεωγραφικής Υπηρεσίας των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ελληνικής Νομισματικής Εταιρείας, της Ελληνικής Ένωσης Προστασίας Θαλάσσιου Περιβάλλοντος, του Ναυτικού Μουσείου Ελλάδος κ. α.

Ασχολήθη εξοδικά με την μελέτη και την συγγραφή 82 άρθρων, για τα ελληνικά νομίσματα, με έμφαση στα ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ από την εποχή του βασιλέως των Μακεδόνων ΦΙΛΙΠΠΟΥ μέχρι σήμερα και πρότεινε το 1976 την μόνιμη διεξαγωγή των Ολυμπιακών αγώνων στην Ολυμπία, για την οποία πρόταση, θερμώς τον συνεχάρησαν η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων Ελλάδος, και η εν Γενεύη εδρεύουσα διεθνής ΟΑ, για την σαφήνεια και το βαθύ νόημα της προτάσεως αυτής.

Τέλος συμμετείχε σαν μέλος της επιτροπής ιδρύσεως Πανεπιστημίου Αιγαίου μαζί με τον Κων. Κρεατσά, συμπαριστάμενος μετά των άλλων μελών σε κάθε συνεδρίαση της για να προσφέρει στο μέτρο των δυνατοτήτων του τις υπηρεσίες του, έως την τελική φάση της ιδρύσεως του Πανεπιστημίου.

Παράλληλα με την ορθογραφία αφιέρωσε ένα μέρος των δραστηριοτήτων του στην ποίηση πάλι για τα Ψαρά, με ποιήματα που δημοσιεύθηκαν σε εφημερίδες και περιοδικά και είναι:

Η απελευθέρωση των Ψαρών, Η δόξα των Ψαρών, ο Κανάρης στην Αλεξάνδρεια, το ολοκαύτωμα των Ψαρών, ο Κωνσταντίνος Νικόδημος, Η Βουλή των Ψαρών, Ο Άγιος Νικόλαος των Ψαρών, Τα Μοναστήρια των Ψαρών, ο Πλάτανος του Ξερόκαμπου, οι Τάμπιες των Ψαρών, Τα σπίτια των Ναυάρχων, Εξωκκλήσια των Ψαρών, Οι Εξοχές των Ψαρών, Τ' Άη Νικολάκη, Ο Κανάρης στην Τένεδο και Σάμο, Ο Κανάρης Πρωθυπουργός της Ελλάδος, Ο Ναύαρχος των Ψαρών Νικολής Αποστόλης, Καταμεσής στο πέλαγος, οι ανεμόμυλοι των Ψαρών, Ψαρά και Αιγαίο, Αθάνατα Ψαρά, κ. α .

Επίσης έχει ετοιμάσει προς έκδοση τα παρακάτω πολυσέλιδα βιβλία, τα οποία παραμένουν αδημοσίευτα ελλείψει χρημάτων.

1. Ποιητική Ανθολογία της νήσου Ψαρών
2. Χάρτες και Χαρτογράφοι της νήσου Ψαρών
3. Σφραγίδες της νήσου Ψαρών, από τα προεπαναστατικά χρόνια μέχρι σήμερα
4. Λαογραφία της νήσου Ψαρών
5. Μοναστήρια και Εκκλησίες της νήσου Ψαρών
6. Ψαριανοί ιεράρχες από τα προεπαναστατικά χρόνια μέχρι σήμερα
7. Ιστορία των Ψαριανών συλλόγων προ του 1900 μέχρι σήμερα
8. Ψαριανοί ποιητές και στιχουργοί
9. Βιογραφίες και γενεαλογία Ψαριανών
10. Οι Ψαριανοί στην Σύρα, Αίγινα και Ερέτρια σαν πρόσφυγες
11. Μνημεία, προτομές και αδριάντες Ψαριανών αγωνιστών του 1821
12. Πίνακες ζωγραφικής Ελλήνων και ξένων ζωγράφων διά τους Ψαριανούς αγωνιστές σε μουσεία και ιδιωτικές συλλογές

Επί τη συμπλήρωση των 200 χρόνων από την καθαγίαση του Αγίου Νικόλα και εν συνεχεία ένα δεύτερο για τον Κωνσταντίνο Κανάρη.

Διαθέτει την πιο άρτια βιβλιοθήκη με βιβλία για τα Ψαρά και αρχειοθετημένα ιστορικά θέματα που επί σειρά ετών έχουν δημοσιευθή σε εφημερίδες και περιοδικά.

Το 1964 παντρεύτηκε την Δόμνα Δημ. Φούντα και απέκτησε δυο παιδιά την Τριανταφυλλιά, η οποία αποφοίτησε αριστούχος το Πανεπιστήμιο Αθηνών τμήμα Πολιτικών επιστημών και διεθνές δίκαιο και τον Γεώργιον, ο οποίος απεφοίτησε της Σχολής Ικάρων και ονομάσθη ανθυποσημναγός στις 18.6.1993.

Από τα παιδικά του χρόνια μέχρι και σήμερα 1993 επισκέπτεται συνεχώς τα Ψαρά και παραμένει τα καλοκαίρια μαζί με τα μέλη της οικογενείας του στο πατρικό του σπίτι.

Παρακολουθεί δε νυχθημερόν την τοπική ζωή των Ψαρών. Προς τούτο έχει υπό συνεχή ενημέρωση 84 φακέλους για όλα τα θέματα που αφορούν τα Ψαρά.

Αγωνίζεται και συμμετέχει ενεργά και αφιλοκερδώς πάντοτε στην υπεράσπιση των συμφερόντων της νήσου Ψαρών, με στόχους την διατήρηση των ιστορικών παραδόσεων, ηθών και εθίμων, ανάπτυξη και προβολή, όπως επίσης την υπεράσπιση των εθνικών θεμάτων.

Πρωτοστατεί με προσωπικές επαφές το 1978 στην ίδρυση Γυμνασίου και Λυκείου στα Ψαρά με πολλαπλά οφέλη για τους κατοίκους και κατ' επέκταση για το νησί, προωθεί και επιτυγχάνει την αναστήλωση της Ιστορικής Βουλής των Ψαρών και του Λοιμοκαθαρηρίου Κτίσματος Προ- Επαναστατικής Εποχής όταν η Ναυτιλία των Ψαριανών βρίσκονταν στις δόξες της και εν συνεχεία μετατρέπεται σε εστιατόριο δια να εξυπηρετήσει τις ανάγκες των επισκεπτών, αναστηλώνεται ο εναπομείναν εκ των 32 ανεμόμυλος και κατασκευάζεται ο εκ 280 μέτρων Λιμενοβραχιόνων, διανοίγεται ο μοναδικός στο νησί δρόμος, 12 χιλιομέτρων που ενώνει το λιμάνι με το βορειότερο άκρο του νησιού όπου υπάρχει το πεφημισμένο μοναστήρι βυζαντινού ρυθμού της Κοιμήσεως Θεοτόκου, κατασκευάζεται καινούριο ιατρείο με πλήρη εξοπλισμό και σύγχρονο σφαγείο, αντικαθίσταται το πεπαλαιωμένο δίκτυο ύδρευσης, γίνονται πολλοί αγροτικοί δρόμοι, πλακοστρώσεις και τόσα άλλα που το νησί πήρε το 1978 που υιοθετείται από τις κυβερνήσεις, με στόχο την επίλυση του οξύτατου προβλήματος Ανομβρίας. Παράλληλα δεν παραλείπει τα εκπολιτιστικά, με πιέσεις και με σωρεία εγγράφων κατορθώνει να απονείμει η Ακαδημία το Ανώτατο τούτο ίδρυμα το χρυσό μετάλλιο στα Ψαρά δια την συμβολή των στο ιερό απελευθερωτικό αγώνα του 1821, το οποίο ο Ανδριάνας το παραλαμβάνει από τον πρόεδρο της ακαδημίας σε πανηγυρική εκδήλωση, στέλνει 3.600 τόμους βιβλία μεγάλης αξίας στον δήμο Ψαρών και επιμελείται της κατασκευής τεσσάρων ορειχάλκινων προτομών των Ψαριανών αγωνιστών ναυάρχου Νικολή Αποστόλη και των πυρπολητών Κωνσταντίνο Κανάρη, Κωνσταντίνο Νικόδημο, Δημήτριο Παπανικολή.

Διοργανώνει τέσσερες ιστορικού περιεχομένου εκδηλώσεις στην αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιώς και δύο στην αίθουσα Δημαρχείου. Διοργανώνει και παίρνει μέρος σε 12 τηλεοπτικές εκπομπές και πλήθος ραδιοφωνικές, για τα Ψαρά που προβάλλεται η Ιστορία, Λαογραφία, Παράδοση, Ανάπτυξη του τόπου.

Εκτυπώνονται τρία ασημένια μετάλλια πάλι για τους Ψαριανούς με τον Κανάρη, Αποστόλη Παπανικολή, ενώ στην οπίσθια όψη τους φέρουν την αθάνατη δόξα των Ψαρών.

Δια τις προσφορές φίλων των Ψαρών ο Ανδριάνας διοργανώνει μια πανηγυρική εκδήλωση το 1982 δια να τιμήσει με την απονομή του χρυσού και του αργυρού μεταλλίου, όλους αυτούς που κατά τον οποιοδήποτε τρόπο βοήθησαν το έργο του, για να σώσουν τα Ψαρά από την ερήμωση, μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται

και αρκετοί Χιώτες, ήταν μια ευγενική προσφορά, με λεπτό και υψηλό συναισθηματισμό που δύσκολα συναντάμε στην σημερινή εποχή.

Μετά την αποχώρηση του το 1824 από τον σύλλογο της Αδελφότητας Ψαριανών, συνεχίζει τον αγώνα του, αρθρογραφεί συνεχώς και αποστέλλει έγγραφα σε κάθε αρμόδιο για θέματα των Ψαρών, μέχρι σήμερα γράφονται αυτές οι γραμμές.

Δυστυχώς, από πολλούς συμπατριώτες του δεν βρήκε ανταπόκριση διότι τους έθιξε τα πονηρά συμφέροντα τους, με αποτέλεσμα να βεβηλώσουν το κτίριο της ιστορικής βουλής των Ψαρών, για το οποίο έκανε έναν τιτάνιο αγώνα να διατηρήσει την ιστορικότητα του, κτίζοντας ο ΕΟΤ δίπλα του ένα ξενοδοχείο τερατούργημα με τις ευλογίες του Δημάρχου Ι. Φιλίνη και των συμβούλων του, ώστε να συρθεί ακόμη και στα δικαστήρια προς χάρη των ιδανικών του για τα Ψαρά, που στόχο είχαν την μεγάλη και ανιδιοτελή αγάπη του για το νησί που τον γέννησε.

Κατόπιν τούτου, μετά από 20 χρόνια αγώνα και προβολής των Ψαρών, απελπισμένος και πικραμένος από την συμπεριφορά κράτους και Ψαριανών, σταματά από τούτη τη χρονιά να αρθρογραφεί και θα ασχοληθεί πλέον με συγκεκριμένες και ολοκληρωμένες εργασίες πάλι για τα Ψαρά.

Αλλά η προσφορά του Ανδριάνα που υπήρξε η μοναδική για τα Ψαρά, δεν σταματά μόνο στο νησί του, η προσφορά του είναι αναμφίβολα πολλαπλή εθνική, διότι έχει το χάρισμα να ασχολείται με πάρα πολλά θέματα εκτός Ψαρών, που τον κατατάσσουν σε μια κατηγορία ανθρώπων με οξεία πνευματική εμβέλεια με συνισταμένη την περιφρούρηση των Εθνικών μας συμφερόντων την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των Ελλήνων και την πνευματική των καλλιέργεια που στοχεύει στην διαιώνιση της φυλής μας, διαμέσου των εχθρών που μας περιβάλλουν πανταχόθεν, αλλά και των μακράν ευρισκομένων δήθεν φίλων, Αμερικάνων και Ευρωπαίων.

Επομένως οι επί σειρά ετών επισημάνσεις του Ανδριάνα από το 1978, περί εχθρικών διαθέσεων των γειτόνων μας και την ενημέρωση των Ελλήνων δια τις ιστορικές παραδόσεις, έρχονται σήμερα να επαληθευθούν και να θαυμάσωμε την διορατικότητα του, που πάντοτε εύστοχα προβάλλει την αξιοθαύμαστη ιχνηλάτηση για το παρόν και το μέλλον.

Εμείς από την πλευρά μας λυπούμεθα, διότι οι σελίδες του χιακού τύπου, θα στερηθούν τα αρθρογραφήματα του εκλεκτού τέκνου των Ψαρών Δημήτρ. Ανδριάνα, ο οποίος έφερε στην επιφάνεια, άνευ ουδεμίας αμφιβολίας, τα ξεχασμένα Ψαρά και φοβούμεθα ότι θα ξανά πέσουν στην αφάνεια όπως και

πριν, εφόσον προς το παρόν δεν έχει βρεθεί άλλος που να αναπληρώσει επαξίως τον έργο του Δημήτριου Ανδριάνα.

Ο φίλτατος Δη. Μαγκανάς προ ημερών αναφερόμενος στον Δημήτρη Ανδριάνα έγραψε “σε τέτοιες περιπτώσεις ολιγωρούμε και σφάλουμε εγκαταλείποντας το Δημήτρη Ανδριάνα μόνο χωρίς ούτε ηθική, ούτε υλική συμπαράσταση”. Πράγματι αφήσαμε μόνο τον Ανδριάνα να αγωνίζεται για τα Ψαρά και όλοι πιστέψαμε ότι το κουράγιο του θα ήταν αιώνιο, πιστέψαμε ότι ο άνθρωπος αυτός με την χαλύβδινη θέληση και την αγάπη του για τα Ψαρά, δεν θα τον λυγούσαν ποτέ, ούτε η αχαριστία, ούτε οι πίκρες που εδοκίμασε.

Και όμως λύγισε μπροστά στην αχαριστία, την αδιαφορία των κυβερνήσεων και των αρχών του Νόμου μας, του ξεδιάντροπου ΕΟΤ, που εντέλει με το έτσι θέλω στην καταστροφή των Ψαρών την αρχαιολογική υπηρεσία που κλείει τα μάτια, στις τεράστιες καταστροφές που γίνονται στα Ψαρά.

Έκδηλη η πικρία του, με τα τελευταία γεγονότα, του εορτασμού των δύο επετείων, για την γέννηση του Κανάρη και τα 200 χρόνια της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου, που οι πάντες αρνήθηκαν κάθε συμμετοχή, η κυβέρνηση της Ν.Δ, ο Δήμαρχος Ψαρών, ο σύλλογος της Αδελφότητας Ψαριανών, οι εφοπλιστές μας.

Αυτή η αρνητική συμπεριφορά ξεχειλίσε το ποτήρι, για να σταματήσει και την αρθρογραφία του.

Το παρακάτω ποίημα του που προφανώς δημοσιεύσαμε τα λέει όλα γι’ αυτό και το αναφέρουμε, σαν ενδεικτικό του εσωτερικού σπαραγμού που ο Ανδριάνας αισθάνθη για την γεννέτειρα του στα Ψαρά.

Στον επαγγελματικό τομέα, μεταξύ των επίλεκτων, αναγνωρίζονται οι θεωρητικές και εφαρμοσμένες του γνώσεις και προσλαμβάνεται ως Αρχιμηχανικός σε μια από τις μεγαλύτερες και δυσκολότερες εταιρίες του κόσμου του Σταύρου Νιάρχου που απαριθμούσε 84 πλοία, ευρισκόμενη σήμερα στα 22. Σαν επιτελικό στέλεχος, προσφέρει υπηρεσίες ανυπολόγιστης αξίας και συντελεί μαζί με τους συναδέλφους του στην εποικοδομητική λειτουργία των πλοίων.

Με το χαμόγελο και την καρδιά ανοικτή αγκαλιάζει με πατρική στοργή όποιον τον επισκεφθεί στο γραφείο του, σε πολλές δεκάδες ανέρχονται οι Ψαριανοί, οι Χιώτες που βοηθούσε στο μέτρο των δυνατοτήτων του ο Ανδριάνας, σαν γνήσιος πατριώτης και έντιμος άνθρωπος.

Απόδειξη των ψυχικών του χαρισμάτων, η επιστολή που έστειλε επί τη παραιτήσεϊ του την 31 Μαρτίου 1994 δια να συνταξιοδοτηθεί, προς όλους τους Πλοιάρχους και Α΄ μηχανικούς.

Είναι μια χειρονομία, που για πρώτη φορά διαπιστώνουμε, σε στέλεχος Ναυτιλιακής Εταιρείας. Είναι ένα ξεχείλισμα της μεγάλης του αγάπης για τους ναυτικούς μας, όπου επί μίαν 40ετίαν συνεργάσθη μαζί τους, είναι η ανθρωπιά και το ψυχικό μεγαλείο, μαζί με την οικογενειακή ανατροφή που του έδωσαν οι Ψαριανοί γονείς του.

Την τόσο συγκινητική αυτή επιστολή την δίδουμε αυτούσια στην δημοσιότητα , δια να ζήσουμε μαζί του, τα ωραία και ανιδιοτελή αισθήματα του, που συγκίνησαν αφάνταστα τους συνεργάτες του, τους φίλους τους .

Με αυτές τις λίγες γραμμές δεν είναι δυνατό να καλύψουμε όλες τις δραστηριότητες του Δημήτρη Ανδριάντα, ευχή μας να ξαναβρεί το κουράγιο του, για να συνεχίσει το ωραίο του έργο για την πατρίδα του τα Ψαρά και να πραγματοποιήσει τους στόχους τους, όπως η επιθυμία του για την κατασκευή του Ανδριάντα Κωνστ. Κανάρη και το στήριγμα του στα Ψαρά, την Δόξα των Ψαρών και την αναστήλωση του κάστρου όπου έλαβε χώρα το ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΡΑΧΗΣ το 1824.-

Ακριβές δακτυλογραφημένο αντίγραφο εν του δημοσιεύματος στην εφημερίδα ΧΙΑΚΟΣ ΛΑΟΣ / 1995 του Αρχισυντάκτη Νικόλαου Ζαν. Περρή .